

Jie ir jos šiandien mūsų vaikus moko anglų kalbos

Šiandien pagrindinę užsienio kalbą – anglų – Palangos senojoje gimnazijoje jaunuosius palangiškius moko 6 pedagogai: mokytojos Kristina Galdikė ir Gintarė Žindulienė, vyresnieji mokytojai Justas Žulkus ir Vitaly Kirilov bei metodininkės Audra Kaklienė ir Aušrinė Janušienė. Šimtuosius mokslo metus skaičiuojančios Gimnazijos skiltyje „Kai gurkšteliu jūros“ susipažįstame su mokytojais iš arčiau. Kiekvienas ir kiekviena kalba tai, kas glūdi širdyje. Kai kam iš jos veržte veržiasi poezija...

Eilėm prabylanti Gintarė Žindulienė: kai gurkšteliu jūros, ji ošia many

Kai gurkšteliu jūros, ji ošia many,
Sūpuoja ir plukdo į sapną gilyn,
O kartais putom lipdama iš krantų
Per naktį ji blaškos, negali nurimt.
Dienom basas ir vienmarškinis brendi,
Smėlio smiltys tarp pirštų, plaukuos ir regi
Toliuos žibant bangas nelyg žvynas žuvis,
Vėjo šuoras pro šalį praskris ir palies.
Godžiai jūrą aš saujom geriu ir tikiuos,
Kad tos druskos many nenusės, vietoj jos –
Du išdygs man sparnai kaip žuvėdros ilgi,
Jau jaučiu, jau artėja – kylu aš aukštyn.

Audra Kaklienė: didžiausia dovana mokykloje – būti augimo liudininke

Mano, kaip mokinės, gyvenime mokytojai visada buvo tarsi „ne iš šio pasaulio“. Jais besąlygiškai tikėjau, pasitikėjau, o mokytis man visada buvo labai įdomu. Su pagarba prisimenu savo mokytojus, ypač lietuvių kalbos mokytoją Joną Brinžą, anglų kalbos mokytoją Genutę Pečiukevičienę, kuri lydi mane savo rūpesčiu ir meile iki šiol, matematikos mokytoją Marytę Kalvaitienę, rusų kalbos mokytojas Otiliją Simonaitytę ir Iriną Martovicką. Niekada nenorėjau tapti mokytoja, nors žaisti mokyklą vaikystėje mėgau. Įstojau į Pedagoginį institutą tik dėl draugės, kad kartu galėtume mokytis. Baigusi studijas planavau mokykloje padirbėti tik laikinai ir tai darau

jau 35 metus. Mane lydėjo sėkmė: smalsūs, motyvuoti mokiniai, palaikantys kolegos, įdomūs projektai su mokytojais iš įvairių šalių. Aušrinė Janušienė, su kuria kartu dalyvaujame „Erasmus“ projektuose, planuojame pamokas, rašto darbus, aptariame sėkmes ir nesėkmes, yra žmogus, kuri mane pakeitė ir kaip mokytoją, ir kaip žmogų.

Kaip mokytoja nuolat keičiausi, keitėsi požiūris į pamoką, į tikslus, į bendravimą su mokiniais. Manau, kad kiekviena karta matė mane kitokią. Tačiau kai kas nesikeičia – nemėgstu monotonijos, dievinu subtilų humorą ir... esu užmarši.

Man didžiausia dovana mokykloje – būti augimo, brandos liudininke. Kiekviena nauja karta – tai jūros vandens gurkšnis, kurio skonis iš pradžių pribloškia, bet laikui bėgant supranti, kad kitaip būti negali, nes jūra visada tokia.

Aušrinė Janušienė: svarbu pastebėti ir išlaisvinti mokinių kūrybines galias

Gimnazijoje dirbu nuo 2008 metų. Į mokyklą mane atvedė smalsumas, noras atrasti ir pažinti.

Pirmas gurkšnis – susitikimai. Kai tik pradėjau dirbti Palangos senojoje gimnazijoje, iškart patekau į puikių kolegų būrį. Visų pirma noriu paminėti legendinę anglų kalbos mokytoją ekspertę Genutę Pečiukevičienę, kuri paliko neišdildomą pėdsaką mano profesiniame ir asmeniniame gyvenime. Ji ne tik pakvietė ir plačiai atvėrė duris į debatų pasaulį, padrašino dalyvauti valstybinio egzamino vertinime, bet ir atskleidė daugybę mokytojo darbo paslapčių, nuoširdžiai ir dosniai dalinosi ilgamete patirtimi bei mokė savo pavyzdžiu, skatino ieškoti ir rasti atsakymus į kylančius klausimus.

Antras gurkšnis – atradimai. Mokykla – tai ieškojimų, nuotykių ir kelionių buveinė, emocijų ir jausmų jūra. Esu įsitikinusi, kad neįmanoma tikėtis sėkmingo ugdymo proceso be nuoširdaus ir kūrybiško mokytojų bendradarbiavimo, tarpusavio supratimo ir palaikymo. Dirbu šaunioje Gimnazijos anglų kalbos mokytojų komandoje, tačiau didžiausią bendrystę jaučiu su Audra Kakliene, anglų kalbos mokytoja metodininke. Todėl ji yra kita labai svarbi mano dabartinės profesinės kelionės kompanionė. Dirbdamos kartu, mokomės viena iš kitos, įsitraukiame į tai, kas įdomu, išbandome ir dalinamės viskuo, kas svarbu ugdant jaunąją kartą. Ir, žinoma, tobulėjame pačios. Esu kolegei dėkinga už galimybę dalyvauti tarptautiniuose „Erasmus+“ projektuose, keliauti, patirti naujų įspūdžių bei emocijų ir įgyti neįkainojamos tarptautinės patirties. Džiaugiuosi mūsų prasmingu bendradarbiavimu.

Trečias gurkšnis – pažinimas. Vienas įdomiausių dalykų mokykloje – eksperimentuoti, kurti ir nuolat ieškoti naujų idėjų, dirbant

su įvairiais mokiniais. Jie ateina į mano klasę jau turėdami tam tikrų žinių bei gyvenimo patirties. Tad man svarbu užmegzti ir puoselėti tinkamus santykius siekiant bendro tikslo – geresnių anglų kalbos įgūdžių, kurie padėtų kiekvienam siekti ir įgyvendinti asmeniškai reikšmingų tikslų. Man labai svarbu pastebėti ir išlaisvinti savo mokinių kūrybines galias.

Nepaprastai džiaugiuosi puikiais savo mokinių anglų kalbos valstybinio egzamino rezultatais, kaskart jaučiuosi pakylėta, kai mano ugdytiniai nusprendžia išbandyti oratorinį meną viešosios kalbos konkurse anglų kalba, olimpiadose. Visada smagu prisiminti kasmetines išvykas į vasaros debatų stovyklas ir mokinių iškovotas pergales šalies debatų turnyruose bei čempionatuose. Taip pat labai malonu žinoti, kad mano mokiniai sėkmingai tęsia studijas arba įgyvendina svajones ne tik Lietuvoje, bet ir įvairiose pasaulio šalyse.

Gryno oro gurkšnis, skirtas mokiniams: būkite žinių ieškotojai, o ne pasyvūs ir laikini jų gavėjai, pasinerkite į mokymąsi ir atraskite šioje jūroje nuostabių dalykų, kurie padėtų mąstyti giliau, matyti plačiau.

Gintarė Galdikė: visada jaučiu didelį neigiamų jausmų pliūpsnį, kai turiu rašyti mažiau nei 8

Baigusi pedagogo kvalifikacijai gauti privalomas studijas 2015 metais ėmiausi pedagoginės veiklos, nes norėjau panaudoti bei perduoti kitiems anglų kalbos žinias, kurias įgijau universitete. Palangos senojoje gimnazijoje dirbu trečius metus.

Manau, kad visi darbai yra svarbūs, todėl mokytojo profesija neturėtų būti labiau išaukštinama už kitas. Tačiau tikrai galiu pasakyti, kad mokytojo darbas ypatingas. Remdamasi savo patirtimi, galiu pasakyti, kad tik šiame darbe išsiugdys ypatingą pakantumą, nes, nori to ar nenori, teks atrasti bendrą kalbą su skirtingų charakterių jaunuoliais. Tik šiame darbe tau bus atleidžiama už padarytas klaidas, taigi, vėl bus galima bandyti iš naujo.

Dirbdamas šį darbą, kaip dabar madinga sakyti, išėsi iš komforto zonos, nes kiekvieną pavasarį patirsi *priešegzamininį* jaudulį. Šiame darbe tau neteks nuobodžiauti, nes klasėje gali būti linksma ir smagu tiek, kiek pats to nori. Visada turėsi kuo užsiimti, nes nuolat atrasi darbų, kuriuos reikia ištaisyti.

Be viso šito, yra vienas kirminas, kuris mane graužia dirbant mokytoja, tai – mokinių vertinimas. Visada jaučiu didelį pasipriešinimą ir neigiamų jausmų pliūpsnį, kai turiu rašyti žemesnį vertinimą nei 8. Labai norėčiau, kad ateityje mokinių nereikėtų vertinti balais, kad galima būtų pasakyti, kiek taškų jie surinko arba kaip jiems pavyko atlikti užduotį. Labai tikiu, kad taip ir bus. Nepaisant mokytojui skirtų iššūkių, manau, kad darbas su jaunimu, mokinių nuoširdumas ir tikrumas atsiperka su kaupu ir norisi vėl ruošti vakare, o ryte keltis ir eiti į darbą.

Vitaly Kirilov: esu laimingas, kai mokinys pasiekia rezultatų

Mokytoju dirbu nuo 2007-ųjų metų, Palangos senojoje gimnazijoje – nuo 2015-ųjų. Į mokyklą dirbti atėjau sąmoningai, galbūt pedagogika – net ir mano genuose. Nes mano mama – ispanų kalbos mokytoja, senelis iš tėčio pusės – matematikos mokytojas.

Kuo man patinka pedagogo darbas? Visų pirma, dirbdamas su jaunimu jaučiuosi jauna-tviškiau. Džiugu, kad visiems kartu pavyksta rasti bendrą kalbą. Matant, kaip mokinys įsivaina medžiagą, pasiekia rezultatų, aplanko didžiulis pasitenkinimo jausmas. Tada jaučiu, kad darau kažką prasmingo, jaučiuosi laimingas.

O ką man reiškia frazė „Kai gurkšteliu jūros“? Mūsų gyvenimas pajūryje – artimesnis gamtai, laisvesnis, nei lyginant su didžiuliais miestais, kad ir Vilniumi. Čia jauti savo buvimą, gyvenimą, jautiesi laisvesnis, netgi romantiškesnis. Ir toji pajūrio romantika suteikia atitinkamą įkvėpimą ir darbui.

Justas Žulkus: Gimnazijoje įsidarbinau Rugsėjo 1-osios išvakarėse

Pedagoginis darbas viliojo seniai. Tam ir studijavau anglų kalbos filologiją su pedagogo kvalifikacija, bet iš tiesų buvo sunku įsivaizduoti, jog tai kada nors taps realybe. Dirbti pradėjau prieš 10 metų, ir būtent šioje Gimnazijoje. Paskutinį rugpjūčio ketvirtadienį sėdėjau prie jūros. Buvau vos prieš porą mėnesių gavęs diplomą. Tiesą sakant, netgi buvau pasirinkęs kitą darbo sritį, bet sužinojęs, jog Gimnazija ieško anglisto, tiesiog vakare ėmiau ir paskambinau tuometiniam direktoriui Algirdui Karačionkai.

Direktorius per savaitgalį sutvarkė dokumentus, o pirmadienis jau buvo Rugsėjo 1-oji ir pirmoji mano kaip pedagogo darbo diena.

Iš tiesų labai džiaugiuosi savo anglų kalbos metodinio ratelio kolektyvu. Visa komanda labai stipri ir vieni kitus palaikome, esame puikiai „išsidirbę“.

Palangos senosios gimnazijos informacija